

משנה בבא מציעא פרקים ו-ז

- ו, א
- השוכר את האומנים** והיטעו זה את זה. ואין לו זה על זה אלא תרעומת.
שכר את החמור ואת הקדר. פיריאן-פריס. חלילים כללה או למת. פועלים ל[ה]עלות פישתנו מן המישרה. וכל דבר שהוא אבד. וחזרן בהם. מקום שאין אדם. שוכר עליהם או מטען. 5
- ו, ב
- השוכר את האומנים** וחזרן בהן. ידן לתחתונה. ואם בעל הבית חזר בו. ידו לתחתונה. וכל המשנה ידו לתחתונה. וכל החזר בו ידו לתחתונה. 10
- ו, ג
- השוכר את** החמור להוליכו(ו)[ה] בהר והולכה בבקעה. בבקעה והולכה בהר. אפילו זה עשרת מילים וזו עשרת מילים. ומיתה. **חייב**. 15
- שכר את החמור והיבריקה או שנישאת [ב]אינגריא. אומי לו. הרי שלך לפניך. מיתה או נשברה. **חייב** להעמיד לו חמור. השוכר את החמור להוליכה בהר והולכה בבקעה. אם החליקה פטור ואם הוחמה **חייב**. בבקעה והולכה בהר. אם החליקה **חייב** ואם הוחמה **פטור**. ואם מחמת המעלה. **חייב**. 20
- ו, ד
- השוכר את** הפרה לחרוש בהר וחרש בבקעה ונשבר הקנקן. **פטור**. בבקעה וחרש בהר ונשבר הקנקן. **חייב**. לד(ו)[ו]ש בקיטנית ודש בתבואה. **פטור**. בתבואה ודש בקיטנית. **חייב**. שהקיטנית מחלקת. 25
- ו, ה
- השוכר את** החמור להביא חיטים והביא שעורים. תבואה והביא תבן. **חייב**. !שהנפה! קשה כמשואיי. להביא ליתך חיטים והביא ליתך שעורים. **פטור**. ואם הוסיף על משואו **חייב**. וכמה יוסיף על משואו ויהי **חייב**. סומכ[ו]ס אוי משם ר' מאיר. סאה לגמל ושלושת קבים לחמור. 30
- ו, ו
- כל האומנים **שומרי שכר**. וכולם שאמרו. הבא מעות וטול את שלך. **שומר חינום**. שמר לי ואשמר לך. **שומר שכר**. שמר לי. ואמר לו. הנח לפני. **שומר חינום**. 35
- ו, ז
- והמלווה על המשכון **שומר שכר**(ו). ר' יהודה אומי. הילווהו מעות. שומר חינום. הילווהו פירות. **שומר שכר**. אבא שאול אוי. מותר אדם **להשכיר** משכונו שלעני להיות פוסק עליו והלך. מפני שהוא כמשיב אבדה. 40
- ו, ח
- המעביר חבית ממקום למקום ושברה. **בין שומר חינום ובין שומר שכר**. יישבע. אמר ר' אליעזר. תמיה אני אם יכולים זה וזה להישבע. 45

- ז, א
- 50 השוכר את הפועלים ואמי להן להשכים ולהעריב. מקום שנהגו שלוא להשכים ושלא להעריב אינו יכול לכופן. מקום שנהגו לזון יזון. לספק מתיקה י(י)ספיק. הכל כמנהג המדינה. מעשה ברי' יוחנן בן מתיה שאי' לבנו. צא ושכור לנו פועלים. ופסק עמהם מזונות. וכשבא אצל אביו אמי לו. אפילו את עושה להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאתה ידי חובתו(ד) עימהם. שהן בני אברהם יצחק ויעקב. אלא עד שלא יתחילו במלאכה צא ואמור להם. על מנת שאין לכם אלא פת וקייטנית בלבד. רבן שמעון בן גמליאי אומי'. לא היה צריך. הכל כמנהג המדינה.
- ז, ב
- אלו אוכלין מן התורה.
- העושה במחובר לקרקע בשעת גמר מלאכה. ובתלוש מן הקרקע עד שלא ניגמרה מלאכתו. ובלבד שגידוליו מן הארץ. ואלו שאינן אוכלין.
- 60 העושה במחובר לקרקע בשעה שאינה גמר מלאכה. ובתלוש מן הקרקע מאחר שניגמרה מלאכתו. ובדבר שאין גידוליו מן הארץ.
- ז, ג
- היה עושה בידיו אבל לא ברגליו. ברגליו אבל לא בידיו. אפילו על כתיפו. הרי זה יאכל.
- ר' יוסה ברי' יהודה אוי'. עד שיעשה בידיו וברגליו.
- ז, ד
- היה עושה בתאינים לא יאכל בענבים. בענבים לא יאכל בתאינים. אבל מונע הוא את עצמו עד שמגיע למקום היפות ואוכל.
- וכולם לא אמרו אלא בשעת (ג)מר מלאכה. אבל מפני השב אבידה לבעלים אמרו. הפועלים אוכלין בהליכתן מאומן לאומן ובחזירתן מן (ל)הגת. וחמור עד שתהא פורקת.
- ז, ה
- אוכל פועל קישות אפילו בדינר וכותבת אפילו בדינר. ר' אלעזר חסמא אוי'. לא יאכל פועל יתר על שכרו. וחכמי מתירין. אבל מלמדים את האדם שלא יהא רועבתן ויהא סותם את הפתח לפניו.
- ז, ו
- קוצץ אדם על ידי עצמו ועל ידי בנו וביתו הגדולים ועל ידי עבדו ושפחתו העברים ועל ידי אשתו. מפני שיש בהם דעת. אבל אינו קוצץ לא על ידי בנו ובתו הקטנים ולא על ידי עבדו ושפחתו הכנענים ולא על ידי בהמתו. מפני שאין בהם דעת.
- ז, ז
- השוכר את הפועלים לעשות עמו בנטע רבעי שלו הרי אלו לא יאכלו. ואם לא הודיען פודה ומאכיל(י)ן. ניתפרסו עיגוליו. ניתפתחו חביותיו. נתחתכו דילוועיו. הרי אילו לא יאכלו. ואם לא הודיען מעשר ומאכיל(י)ן.
- ז, ח
- קומלי פירות אוכלין מהלכת המדינה אבל לא מן התורה.
- ארבעה קומלים הן (שומרים הן). קומל חינם והשואל. נושא שכר והשוכר.
- קומל חינם נשבע על הכל והשואל משלם את הכל.
- נושא שכר והשוכר נשבעים על השבר ועל השבויה ועל המיתה ומשלמין את האבידה ואת הגניבה.
- ז, ט
- זאב אחד אינו אונס. שני זאבים אונס.
- ר' יהודה אומי'. (אף) בשעת משלחת זאבים אף זאב אחד אונס.
- שני כלבים אינן אונסין.
- ידוע הבבלי אמי' משם ר' מאיר. מרוח אחת אינו אונס. משתי רוחות אונס.
- הליסטי?ס/ם? הרי זה אונס.
- הארי והדוב והנמר והפרדלס והנחש הרי אילו אנסי'ם.
- אמתי. בזמן שבאו מאליהם. אבל אם הוליכן למקום גדודי <י>ה וליסטי?ס/ם? אין אלו אנסי'ם.
- ז, י
- מתה כדרכה (הרי הן) אונס. סיכפה ומיתה אינו אונס.
- עלתה לראשי ה(י)צוקים ונפלה הרי זה אונס. העלה לראשי ה(י)צוקים ונפלה (י)אין אונס.
- מתנה קומל חינם להיות פטור משבועה. והשואל להיות פטור מלשלם. ונשא שכר והשוכר להיות פטורין משבועה ומלשלם.
- ז, יא
- כל המתנה על הכתוב שבתורה תניו בטל.
- וכל תניי שהוא מעשה מתח(י)לתו תניי[נ]ו בטל.
- וכל שאפשר לו לקיימו בסופו והיתנה עליו מתחילתו תניו קיים.